

MANDRAČ

GRAFFIT

Adriatic
zavarovalna družba d.d.
assicurazioni s.p.a.

Za praznike še največ delamo

Poletje se končuje, pa čeprav je vroče kot že dolgo ne. Starejši domačini pravijo, da je tudi včasih bilo tako, a so bile zvečer vročinske nevihte. Zdaj niti teh ni in zemlja je bila do sobote povsem presušena, denarnice pa tudi. Glavna turistična sezona, ki se je načelno iztekla z ribiškim praznikom bo tokrat zagotovo daljša, saj si bo marsikdo lahko privoščil le posezonsko dopustovanje. Izola je bila to poletje v središču pozornosti kot že dolgo ne. Začelo se je z marino, nadaljevalo s svetovnim jadrskim prvenstvom, potem uspehi športnikov, svetovnim naslovom Erika Tula, sledi pa še bližnja tekma z Benfiko, jubilejni koncert Faraonov... Skratka, Izola se marsikomu zdi kot nekakšen športno-kulturniški in turistični Eldorado. Po svoje je to morda res, res pa je tudi, da je v mestu množica nerešenih stvari, ki jih še tako dobra turistična sezona ne bo odpravila. Mesto je umazano, zaparkirano, nekatere stavbe so pred rušenjem, kopalnice zanemarjene in še marsikaj. Predvsem pa manjka dolgoročna urbanistično turistična politika. Vse bolj se vidi, da bo moral izvršni svet imenovati profesionalca za takšna dela.

MONTREAL - IZOLA (15.8.) 17 letni veslač izolskega veslaškega kluba ARGO-GALEB ERIK TUL je na svetovnem mladinskem prvenstvu enojcev osvojil naslov SVETOVNEGA PRVAKA. Konkurenco je dobesedno deklasiral in potrdil, da je eden najperspektivnejših slovenskih veslačev nasploh. Izola je pozdravila svoj prvi naslov svetovnega prvaka v sredo, ko smo Eriku pripravili veličasten sprejem. O tem in o prvaku pa več na športni strani.

RIBIŠKI JE BIL

V tej številki še:

- JE IZOLA UMAZANA?
- CHE SARA, SARA...
- BO MARJONU USPELO

PARKING MADONA

Pirančani se s parkiranjem "mučijo" že nekaj let, Koprčani pravijo, da je mesto šele po zapori normalno zadihalo. Nas je ta bolezen zares doletela šele letos, ko tavamo z avtomobili naokrog, preklinjamo oblast, miličnike in pajka ter parkiramo tam, kjer niti s kolesi ni dovoljeno. Seveda je vsak od nas po svoje pameten, ker pa že imamo to možnost JAVNO PREDLAGAMO NASLEDNJE: POSKUSNO, V DNEH OD 31.8. - 14.9. NAJ DELAVCI OBČINSKE UPRAVE, TRGOVCI IN GOSTINCI, KI STANUJEJO V LIVADAH, JAGODJU ALI CELO V STAREM MESTU, A SE NA DELO VOZILJO Z AVTOMOBILOM, PRIDEJO V SLUŽBO S KOLESOM, MOPEDOM ALI PEŠ. (- 200 parkiranih avtomobilov)

PARKIRANJE NA VELIKEM TRGU in PRI

CERKVI naj se uredi po vzoru parkiranja v Kopru. IZDELATI JE TREBA POSEBNE DOVOLILNICE ZA DOMAČINE (začasno parkiranje) Če imate še kaj podobnih idej, se javite in pomagajte občinski vladi pri reševanju problema. Pa brez predvolilnih namigov, prosimo.

DAH HOZ D

To je Vaša rubrika, spoštovani bralci in pisci. V njej objavljamo pisma, ki jih pošiljate na naš naslov z željo, da jih objavimo, saj bi z njimi radi povedali someščanom to in ono. Pisem je kar veliko, zato Vas prosimo, da spoštujete sklepe časopisnega sveta, ki je sklenil, da objavljamo le pisma dolga do 40 tipkanih vrstic in tista, ki so podpisana ter opremljena z Vašim naslovom. Pisem ne predelujemo, dovoljeni so le pripisi uredništva, poleg tega pa jih tudi delno lektorsko bdelamo. Hvala za dosedanje sodelovanje. Pisma se naprej pošiljajte na naslov: MANDRAČ, Veliki trg 1, 66310 Izola s pripisom PTT NOT DEAD ali le "Pisma bralcev". Lahko pa jih tudi prinesete na uredništvo, saj smo tam bolj ali manj od zore do mraka.

PAJEK PA JA

Izola konec julija, začetek avgusta.

Ne morem si kaj, da ne bi napisal teh nekaj vrstic: ne ob koncu sezone, pač pa v teh pasjih dneh, ko vsak išče svoj prostor pod soncem, svoj košček morja, svojo kakršno koli osvežitev. Ko bodo minili, kot sem že rekel, pasji dnevi, bomo seveda delali bilanco našega turističnega uspeha. Ugotovili bomo lahko, da je bilo veliko turistov, ki so Izolanom pustili marsikateri tolar, marko, pfening, itd. Ni hče, prav nihče pa ne bo pomislil, koliko turistov je preklinajalo prav nas Izolane, pa čeprav nismo bili nič krivi. Ali pa?

Ne želim kritizirati naše lokalne vlade - bog ne da; vendar se mi vseeno poraja občutek, da bomo ostali v očeh vseh teh silnih obiskovalcev našega prelepega mesta, veliki bedaki. Zakaj? Marsikdo ve povedati, da so mu v Trstu, Ljubljani, odpeljali njegov nepravilno parkirani avto. So. Ne bom trdil, da ne, vendar ALI SE MORAMO IZOLANI SPUSČATI NA NJIHOV NIVO? Prepričan sem, da ne. Prepričan sem tudi, da vsega tega ne bi bilo, če bi bilo urejeno parkirišče na samem vходу mesta, pri ladjedelnici, kjer ta prostor sameva že bog ve koliko časa (stari Izolani se bodo tega morda še spomnili). Včasih, še ne dolgo tega, so ga krasili odsluženi ladijski vijaki, ki pa so čudežno izginili: zdaj ga krasi kamioni in občasno, pozimi, šotori z igralnimi avtomati.

Kot se zadnje čase sliši, bomo zaprli staro mestno jedro za ves promet in menda je pajek in ves cirkus okoli njega samo uvertura. Le zakaj bi zaostajali za Koprčani ali bog ne daj za našimi večnimi sovražniki Pirančani (vojna napoved menda še ni bila preklicana). Odlok bo, parkirišča

pa ne bo! Ali pa? Morda so zato zaprli Verdijevo ulico, da bo fiannčno računovodski servis lahko v miru prešteval dobiček od odpeljanih vozil. Kdo ve? Če bo tolar, ki so ga vrli komunalci in z njim lokalna vlada zaslužili v potu svojega (beri smrekarjevega) obraza, namenjen omenjenemu parkirišču, bom po cankarjevsko rekel: za narodov blagor, če pa ne bo.....? Pa brez zamere!

Jezovšek Matjaž

IX, korpusa 1, IZOLA

POSLOVNOST IN GUME

Poletje je čas dopustov. Ugotovitev ni nova, dodal bi le, da to pravilo ne velja za vse. Tako je tudi v primeru Roberta Dončiča, ki je v ulici Oktobrske revoplucije uredil servisiranje avtomobilskih gum. Prav to, da poletja ni izkoristil za dopuste me je "rešilo" v času, ko so nekatere delavnice v Izoli zaradi dopustov zaprle vrata, ne da bi se nosilci med seboj dogovorili za dežurstva in o tem ustrezno (listek na vratih) obvestili uporabnike. Tako sem bil obsojen na tekanje od enega do drugega v upanju, da bom le našel "rešitelja" in ga dobil na omenjenem naslovu. Pa sploh ne gre za propagiranje enega zasebnika pred drugimi temveč za nezadovoljstvo, ker do takšnih težav sploh prihaja. Vse pa kaže, da se tržna miselnost počasi le uveljavlja v glavah izolskih, pa tudi večine slovenskih obrtnikov. Zdi se mi, da se je poteza Roberta Dončiča, ki ima svojo obratovalnico odprto do večernih ur, obnesla. Zadovoljni smo predvsem uporabniki, ki so pri mladem mojstru rešili težave s svojim jeklenim konjičkom brez dodatnih novih kilometrov.

O.V. Izola.

SAŠO IZ AGROVEMA SVETUJE...

Kot kaže, smo vsi preživeli polno luno, ne moremo pa reči enako o suši. Sonce kar nabija in nabija in mu sploh ni videti konca. Če slučajno zaide kak oblak nad naš kraj in po nesreči spusti kakšno kapljico, takoj pridivja burja in izsuši že tako žejna in pregreta tla. Če nam bo suša kaj pustila, ne smemo dovoliti, da nam ostanek poberejo razne bolezni in škodljivci.

V vinogradu škropimo proti peronospori. Uporabimo dithane M 45 ali antrakol, dodamo pa še sredstva proti oidiju, pepelin ali cosan.

Na povrtninah predvsem pazimo, da ne pride do rje ali plesni. Tudi tu lahko škropimo z antrakolom ali ditanom.

Sadovnjaki so večinoma prazni, izjema so le nasadi limon ali mandarin. V teh nasadih je še dovolj časa, da ukrenemo vse za čim lepši pridelek. Gojiteljem teh dveh kultur otežijo delo pršice in listne uši. Zaradi nizke in kratkotrajne strupenosti je actelic zelo primeren.

Na koncu še nasvet za nežnejši spol, ki med drugim posveča pozornost tudi vrtnicam. Pazite, sedaj se širi zlobna črna listna pegavost. V kombinaciji z ušmi tej nadlogi skoraj ni pomoči, zato pripravite kombiniran insektofungicid pirox.

SAŠO

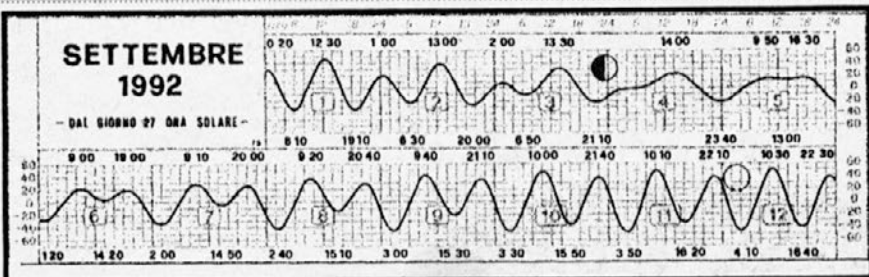

Ribiči so bili te dni bolj slabe vole. Spet bi lahko lovili (Od 15. avgusta dalje), vendar je bila luna in rib ni bilo. Vprašajte Mirkota, ki je v torek in sredo ponoči zaman svetil po slovenskem morju.

Sicer pa bo 28. avgusta ob 3.43 uri mlaj, ki se ga kočarji najbolj veselijo, 12. septembra ob 3.18 uri pa bo polna luna, ki bo sijala celo noč in ribiči ne bodo imeli kam svetiti.

Začetek mraka bo 15. septembra, ko bodo zagotovo bolj dobre volje. Ribe pa malo manj.

Bučiči, Bučiči

Ma non vorrei fare un'analisi sociologica, linguistica o culturale. Vorrei soltanto esprimere qualche impressione. Al faro la situazione non e' certamente quella che potrebbe o dovrebbe essere:

1. la pulizia e' scarsa (e qui non critico la struttura comunale che probabilmente non ha i mezzi necessari anche se potrebbe comunque fare qualcosa in merito ma in primo luogo coloro che fanno il bagno e si lasciano dietro di tutto)

2. ci sono soltanto due povere docce che funzionano a malapena, per non parlare dello scarico dell'acqua sporca che sembra non esistere

3. le cabine sono ridotte ai soli tubi di sostegno, mentre altre erano state smantellate gia' diverso tempo fa

4. dai gabinetti esce una puzza che uno si chiede cosa sia successo

5. il solo camminare sulla ghiaia e' pericoloso non soltanto per i vari cocci di bottiglie ma in primo luogo a causa dei ciclisti e specialmente dei motociclisti che sembrano gareggiare nel "chi alza piu' polvere" e nel "chi fara' piu' rumore"

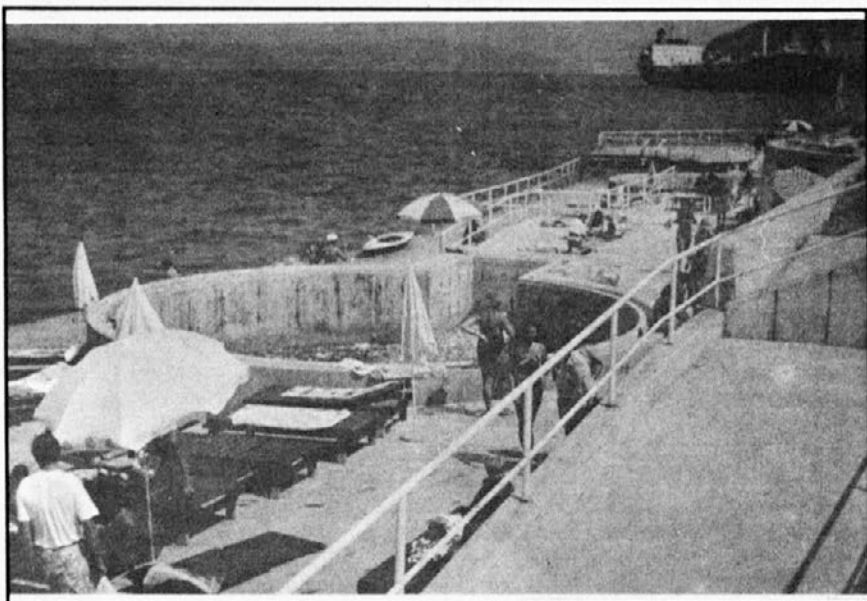
6. per non parlare dei motoscafi che viaggiano a tutta forza proprio in mezzo ai bagnanti. Ogni volta che passa uno di questi criminali potenziali mi vengono i brividi. Un giorno c'e' stato un tizio con un acquascooter che forse aveva qualche conto in sospeso con alcuni bagnanti: sembrava volesse ammazzarli a tutti i costi... E poi c'e' anche il motoscafo della polizia che a volte controlla la situazione forse un tantino troppo da vicino (o almeno cosi' sembra quando si e' in acqua)

7. infine per concludere in gloria: i parcheggi. Siete mai stati un sabato o una domenica da quelle parti? Venite a vedere cosa succede. La gente e' letteralmente impazzita. Lascia le macchine dappertutto, come i cani la caccia. Non si curano se chiudono passaggi, se bloccano strade e macchine. Ma ci sono testimoni che possono confermare come il servizio rimozione forzata opera in modo alquanto strano. (C'e' l'esempio di un turista che aveva lasciato la macchina davanti ad un negozio e dopo aver fatto la spesa l'auto gli era gia' stata portata via - e vogliamo essere una citta' gentile !!!?) Facciamo prima un po' d'ordine tra di noi. Venite, signori tutori dell'ordine, il fine settimana a vedere voi stessi - e pensate, pensate. Forse gli esempi di Pirano e Capodistria potranno illuminarvi - o forse anche no, tanto "noi siamo di Isola e non sappiamo nulla".

A. Šumenjak

SKIFECA part.2

Morda prav najlepš del izolskega polotoka, to je punta z okolico, kaže najbolj zanemarjen videz. Omejimo se na obalo vzhodno od edinega izolskega javnega kopališča. Tu so leta 88 za slepe in mišično obolele začeli urejati kopališče. Že za občino se včasih sprašujemo, kakšen gospodar je, pri zvezi slepih in društvu mišično obolelih pa si tega vprašanja sploh ni smiselno zastavljati. Pogled na omenjeno plažo in njeno okolico nam jasno pove, da sploh nima

gospodarja, pa čeprav je dom medtem postal d.o.o.. Kopališče je že arhitekturno popolnoma zgrešeno in mnogo prostora je neizkoriščenega ali celo uničenega. Za varnost sploh ni poskrbljeno in že štiri leta zapovrstjo stoji na vhodu na kopališče slepih tabla s še komaj čitljivim napisom: "Plaža v izgradnji, kopanje na lastno odgovornost". Malo naprej pa stoji tabla s smešnim napisom, ki zanika prejšnjega: "Plaža samo za goste doma slepih".

Na vhodu na del plaže, namenjen mišično obolelim, pa ni nobene table, postavljena je samo začasna ograja (koliko let bo še začasna?), za katero se lahko vprašamo, ali je sploh potrebna, saj je polovica kopališča ograjena, polovica pa ne. Tudi dostopi v vodo so na kopališču slabo urejeni, zato zdrsi niso deveto čudo. Na plaži je sicer plavalni mojster, ki pa mu je prva naloga prodajanje piva, čeprav se je letos na srečo nekaterih preveč pogumnih že nekajkrat kar izkazal.

Tudi letos je plaža ob vikendih nabito polna, kljub temu da za udobje kopalcev ni storjeno nič. Najbolj žalostno podoba in dokaz, da se nikakor ne moremo odtrgati od Balkana, pa daje cesta nad plažo oziroma cesta med ulico Ob pečini in Levstikovo ulico. Cesta je med najbolj prašnimi v Sloveniji in je v gneči tako zaparkirana, da gredo stanovalci kar težko s svojih dvorišč. Ko se avtomobilisti umaknejo, dobi trata ob cesti (čeprav si ne zasluži tega imena, saj trava, beri plevel, ni bila pokošena najmanj leto ali dve) srhljivo podobo. Na njej se znajde raznovrsten material in tudi "človečeki" niso redki.

Kje so zdaj investitorji (Zveza slepih in slabovidnih Slovenije in Društvo mišično obolelih)? Obljubljali so lepo urejeno plažo ter cesto z javno razsvetlavo, s klopmi in še marsikaj. Na plaži jih skoraj ni opaziti, verjetno so ob požrtih obljubah od sramu požrli tudi sebe. Prebivalci tega naselja niso samo razočarani, ampak povsem obupani, saj se počutijo izigrane in oškodovane. Na vrsti je torej občinska vlada, ki naj investitorjem določi rok za dograditev plaže in njene okolice. Če se do postavljenega roka ne bo nič spremenilo, naj omenjeni zvezi in društvu odvzame pravico do uporabe plaže oziroma zemljišča. Konec koncev je morje javna dobrina in vsem je lepše, če so plaže urejene in prijazne, tako nam domačinom kot tujim obiskovalcem. T. F.

UNZarije

Očitno je vročina udarila v glavo tudi porednežem, saj niso bili posebno aktivni. Na policijski postaji so se predvsem bali večjih kraj na plažah in v drugih turističnih objektih, vendar avgust teka mirno. Pohvalili so se nam tudi s polletno analizo, iz katere je razvidno, da se je število prekrškov povečalo za skoraj 100%. Povečalo pa se je tudi število raziskanih primerov in tako imajo nepridipravi 73% možnosti, da jih varuhi reda dobijo.

Tudi ta mesec se je v Izoli zgodilo marsikaj zanimivega. Tako je znani izolski junak Robi nudil odpor policajem in ko so ga ukrotili in stlačili v avto jim je le tega poškodoval. Zaradi že prej storjenih prekrškov, je Robi zdaj v priporu. Tudi iz Hampyja so klicali na pomoč. Vročekrvnež je razbijal vrčke piva in to kar po nekaterih glavah. Sicer pa je bilo v zadnjem mesecu 29 primerov kršitev javnega reda in miru. Večinoma se našajajo na hrup iz lokalov. Na postaji so nam zatrdili, da so v poletnih mesecih zelo tolerantni do lastnikov gostinskih lokalov, ki dostikrat obratovalni čas prilagodijo potrebam gostov.

Tudi v prometu se je povečalo število prometnih nesreč. Od 28-ih nezgod so bile na srečo le dve hudi. Omeniti velja Sandija, ki je na motorju prebijal zvočni zid v Drevoredu 1.maja. Zvočnega zida mu ni uspelo prebiti, prebil pa je motor, drevo in samega sebe. Verjetno tudi to ponesrečeno junaštvo ne bo kaj dosti vplivalo na ostale hitrostne izvedbe. Naj še demantiramo novico o pretepu med policisti, ki se je razširila med ljudmi. Policisti v neprebojnih jopičih so res posredovali na Lonki, kajti bilo jim je sporočeno, da dva čudna tipa prepredajta orožje. Res sta bila tipa v uniformah hrvaške vojske, vendar sta samo mirno pila, o orožju in pretepu med policisti pa ni bilo ne duha ne sluha. Glede na bližino raznih front, se take stvari lahko v bodoče še ponovijo, saj je orožja v obtoku precej.

Na postaji opozarjajo vse prebivalce, naj poskrbijo za varnost svojih stanovanj. Na obali je kot kaže specialist za ključavnice in če se mu posreči vlom, seveda počisti za sabo.

CHE SARA', SARA'...

(MD) Ko nastaja ta, zadnji članek v tej številki Mandrača, je ponedeljek zjutraj. V Mandraču ni več sledov "praznika", ki je včasih zasvinjal celo mesto, tokrat pa mi ni brez pretresov. Še najbolj je za te poskrbel četrtkov Boss show, z gorenjskimi igricami, Moped showom, Don Juan, pivnico in ponujanjem cigaret kadilcem in nekadilcem.

Ribiški je bil drugačen, o tem ni dvoma. Nekaterim slab, drugim bolj "pravi". Mi pa smo še naprej spoznavali smo naše someščane.

Nekateri stanovalci turističnega dela mesta se nikakor ne morejo sprijazniti s tem, da nekateri pač od turizma živijo. Kot, da ne bi bila tudi kvaliteta njihovega življenja odvisna od denarja, ki ga turizem prinaša mestu. (Mimogrede, iz turistične takse je bilo treba takrat, ko industrija ni imela denarja za skupno porabo "pokriti" nekatere skupne stroške-javna razsvetljava, čiščenje itd.). A je to nekaterim odveč pripovedovati. Recimo tistim, ki so, kljub prošnji, pustili parkiran avtomobil na prireditvenem prostoru, prijavljali gostince policiji itd. Morda bi bilo najbolje, da jih občinska uprava odpelje na kolektivni izlet v Rimini, na Azurno obalo, v Grčijo ali samo v Poreč, da bodo tam videli, kako nekateri preživijo kljub temu, da je vsenaokrog njih turizem. Pa še posladek: Trenutno imajo na občini in policiji najmanj 5 peticij občanov, ki protestirajo zaradi turističnega hrupa. Celotano stanovanje razvpitega hriba pod Belvederjem se pritožujejo nad vse lokale v radiusu treh kilometrov.

Druga misel gre ribičem, gostincem in trgovcem, ki tako radi potarnajo, da jim oblast ne pomaga k boljšemu zaslužku. Ob vseh nezaposlenih ribičih smo komaj spravili skupaj dve posadki, ki sta bili pripravljene zaslužiti za preživetje tudi drugje kot na zavodu za zaposlovanje. Je pač tako, da je filozofiranje o starih časih prijetnejše od konkretnega dela.

Gostinci so zadovoljni. Od Frankota, ki bi kmalu potolkel rekord v prodanih čevapčičih do Delikatese, ki se je izkazala s podjetnostjo. Nekateri so bili bolj skeptiki a bodo drugo leto že drugačni.

Trgovci so se držali še najbolj pri strani. Domačih "štantov" je bilo le za vzorec in verjetno jih bo treba drugo leto drugače izbežati na plan. Če tega ne bo storila že konkurenca in težji pogoji poslovanja.

Danes je torej ponedeljek in pripombe so vseh vrst: od pohvalnih do tistih, ki pravijo, da je bilo vse skupaj ničvredno. Nam pa blodi po glavi samo misel, da Izoli ni treba plačevati za to, da se bo lahko hvalila s "fešto". Takšna, kot smo jo skušali izpeljati, bi lahko bila vsak poletni vikend. Kupovanje nekakšnega "ugleda" z družbenim denarjem je prejšnjemu preživelo ravnanje. Morda pa bo občina "prihranjeni" denar koristneje porabila za ureditev kakšnega parkirišča, otroškega igrišča ali očiščenje mesta.

PS. Hvala Turističnemu društvu, da ni pobralo luči in bo Izola do konca avgusta okrašena, kot se za turistični kraj spodobi.

CIK-CAK

V uredništvo smo tik pred oddajo tekstov v tiskarno dobili dve pismi. V prvem so zapisane pohvale gostilničarki Vidi, ker je iz beznice naredila spodoben lokal in popestrila gostinsko ponudbo ter vzorno skrbi za red v lokalu, v drugem pa nekateri njeni sosedje protestirajo, ker jih moti njena dejavnost (čar, dim, gostje na terasi) ter to, da ne morejo več sušiti perila v dvorišču. Ker je spor pripeljal do inpekcijskih in upravnih vrat bomo obe pismi objavili naslednjič, dodali pa še mnenje ustreznih služb. Vida je imela za ribiški praznik zaprto, ker menda ni hotela sprejeti ponudbe, da lahko toči le pijačo. Nadaljevanje torej sledi.

Strankarstvo se počasi spet vrača v Izolo. Končujejo se dopusti in nekateri strankarski funkcionarji že razmišljajo, kako bi nas lahko maltretirali to jesen.

Oblikujejo se prve neformalne koalicije.

Ob odhodu liberalnodemokratskih jadrnic v Ameriko je bilo tam prisotnih nekam veliko SDPjevcev. Nekateri so ostali tudi na veselici na Kraljici morja.

V senci Svetilnika je bilo opaziti župana v družbi enega novih lastnikov in stečajnega upravitelja ladjedelnice. Pa ja niso govorili o marini 2.

Socialistična stranka je očitno brezdomka, saj njena pošta še vedno roma od enega naslova do drugega.

Demokrati so izdelali "teze za nacionalni program za preprečevanje zlorabe drog v republiki Sloveniji". Da bi celega prebrali je potrebna že kar dobra "doza".

Krščanski demokrati so bili v Strunjanu, kjer se je prikazala Marija. Tudi nam se je prikazala (Marija Pianetzka) in povedala, da je bil njen sin v počitniškem taboru v Italiji za štirikrat nižjo ceno, kot če bi bil pri nas. Seveda gre za kapitalistično propagando.

OBVESTILO in OPRAVIČILO

Krajevna skupnost Livade obvešča krajanke, da bodo uradne ure za stranke

KOMUNALA - IZOLA

Zaradi napake objavljamo popravek cen KANALŠČINE in ODVOZA SMETI-objavljene v Uradnih objavah občine Izola šte. 6 z dne 6.7.1992.

VSAK PONEDELJEK in ČETRTEK od 15. do 17. ure.

Vas zanima zakaj?

Neuničljiva Neda se je zaposlila pri občinskem upravnem organu in je postala žrtev fizikalnega zakona, ki pravi, da eno telo ne more biti naenkrat na dveh mestih.

Drži se Neda!

CENE VELJAJO OD 1.JUNIJ 1992 in ne od 1.julija, kot je bilo navedeno v Uradnih objavah šte. 6.

direktor

Franc Košak, ing.gradb.

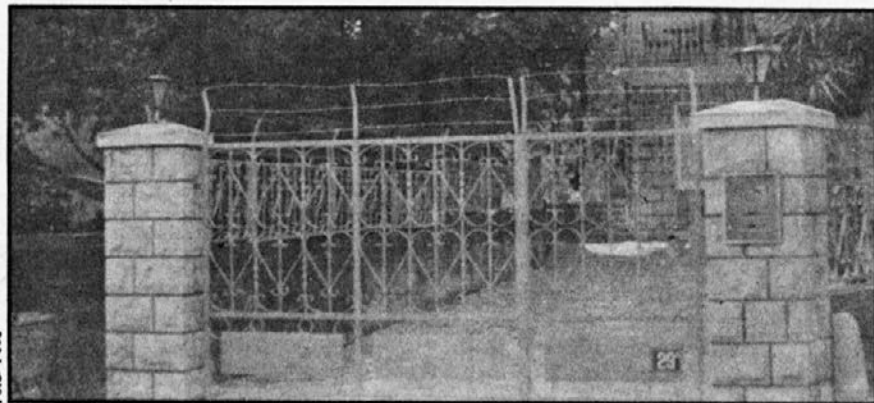

Foto: Pečo

Tudi Izola ima svoje koncentracijsko taborišče, le da so tokrat v njem zaprti v glavnem Nemci. Tako se vsaj zdi ob pogledu na stanovanjsko hišo v ulici oktobrske revolucije, ki jo je lastnik ogradil potem pa dodal še bodočo žico. Preverili smo in v njej ni električnega toka, ker pa nismo vstopili ne vemo, če so znotraj stražarska gnezda.

Inšpektorji so o tem že povedali svoje, lastnik pa nič.

ilustracija: Erik Lovko

RIBIŠKI JE BIL

Seveda je bil, kako pa.

Ribiški praznik je namreč več kot nekakšna turistično kulturna prireditev, je več kot šagra, je več kot Turistično društvo in Mandrač skupaj. Ribiški praznik je praznik, ki ga noben sistem ne more zares ukiniti. Je praznik Izolanov in pika.

Zadnja leta se je sicer zdelo, kot da ga zapuščamo, da je sam sebi in organizatorju namenjen, pa se je prav letos pokazalo, da ni tako.

Vse skupaj se je zakuhalo na izvršnem svetu, ki je podprl idejo o razpisu za izvedbo praznika. Odziv je bil skromen in zelo parcialen, programi ozko zastavljeni, vsi pa bi radi denar iz občinske blagajne. Ker smo že zdavnaj ugotovili, da praznik zaradi praznika nima nobenega smisla, je komisija (v avgustovko razredčeni sestavi) odločila, da denarja ne bomo trošili tja v tri dni. Rezultat te odločitve pa je bil, da si morajo praznik narediti tisti, ki od njega tudi največ iztržijo. Občina je sklenila, da bo poskrbela za osvetlitev mesta, izpraznitev prizorišča, red in čistočo ter se odrekla dodatnemu zaračunavanju najemnin za domače gostince in trgovce. To pomeni, da se ti lahko dogovorno širijo pred lokale, na prazne trge in ulice, seveda pa morajo poskrbeti za primerno vzdušje z glasbo ali čim podobnim.

V pogojih, ko so bile občinske pisarne prazne, turistično društvo brez sape in kulturniki na dopustu, je Mandrač prevzel vlogo koordinatorja priprav na praznik.

Kot običajno je tudi za ta ribiški praznik deževalo, kar pa ni prestrašilo presenetljivo velikega števila obiskovalcev. Pa število niti ni pomembno ampak to, kako so se v Izoli počutili. Tisti, ki so prišli na ribe so jih lahko dobili v gostilnah in tokrat celo na dveh ribiških barkah (Zlatoperka in Mara). Tisti, ki so prišli kupovati so imeli bolj malo izbire, zato pa veliko krame, ki se je bo treba takoj rešiti. Tisti ki so prišli na koncert so bili razočarani, ker dveh odrov ni bilo, zato pa je dobro rezal Brajko pred Delikatosa (vsa čast Jestvini za sobotno veselje), Tiramisu pred Marino (oba dneva), kmečka godba pred Fredijem (sobota) in Angel Heart pri Manziolijevi palači (nedelja). Tisti, ki so se prišli sprehajati so imeli dovolj prostora, čeprav so nekateri "pogumneži" mirno parkirali sredi Velikega trga.

Gasilci so se dobro trudili pri zavarovanju vhoda, policaji so bili neopazni a prisotni, komunalci so imeli malo dela (čestitamo obiskovalcem in gostincem - z izjemo najemnika Delamarisovega kioska na Lonki), gostinci so imeli dovolj dela, celo kramarji so preživeli.

Poročilo o finančni uspešnosti praznika bomo podali izvršnemu svetu, izolanom v vednost pa okvirne številke:

Stroški: zavarovanje 45.000 SIT, pranje ulic 4.400 SIT, razsvetljava in elektrika cca. 120.000 SIT, komunalci 16.000 SIT, drugi materialni stroški cca. 30.000 SIT.

Prihodki: z denarjem za najemnino prostorov (domači trgovci in gostinci so prostor lahko zasedli brezplačno) bomo poravnali vse stroške razen razsvetljave in elektrike.

Prihranili smo denar kulturnikov, športnikov in del turistične takse, sami smo se odrekli nagradam za naše delo.

Zdaj je prireditev mimo in generalom jo prepuščamo v oceno. Bodite prizanesljivi z nami.

MACCHINALIJE

Macchine, macchine, macchine, immundizie e parcheggi. O poveri noi. Avete dato uno sguardo, anche magari fugace, per le nostre vie? Una marea di macchine che intasano strade, stradine, vie, viette, viuzzole, piazze, piazzette, tutto. In alcuni casi non si può neanche camminare, per non dire che un intervento della crocerossa o dei vigili del fuoco sarebbe assolutamente impossibile. Ma ci rendiamo conto?

O meglio i signori che ricevono ogni mese la paga per occuparsi di questa problematica si rendono conto che la situazione è ormai giunta al limite?

Per non parlare della pulizia della città: le erbacce che crescono per le vie, i maleodoranti bidoni dell'immundizia che spesso non vengono neanche svuotati (gli spazzini dicono che a causa delle vie bloccate dalle macchine - ma la verità è che non usano l'apposito carretto con il quale si potrebbe risolvere il problema), e le molte vie che non vengono più spazzate. I gatti e i cani randagi e i loro escrementi. Ma che cosa siamo diventati?

Un grande immondezzaio? O lo specchio del deposito dei rifiuti sopra Isola? Forse l'uno e l'altro.

A.Šumenjak

TURISTOMETER

Spet je bil na delu Mandračev agent. Tokrat si je moral omisliti pomočnika, saj je bilo ta vikend (v mislih imamo drugi vikend v avgustu) precej gostov in bi jih sam le s težavo preštel.

15. avgusta je bila dosežena kar lepa številka - 2046 gostov. To število se je krepko poznalo na ulicah Izole, roke so si meli trgovci in gostinci. Slednji so razočarano ugotavljali, da tudi veliko število domačih gostov ne pomeni prav velikega zaslužka in zato raje postrežejo mizi s štirimi Italijani kot desetim Slovencem. No, potem so le prišli Italijani in natakarji so veselo tekali od mize do mize in sploh jih ni več zanimala narodnost gostov, pomembno je bilo samo, da so se polnile blagajne.

Plaže so bile prepolne, v ubogem morju pa je bilo več kopalcev kot rib. Tudi hotelirji se niso nič pritoževali, le kakšen tujec premalo je pri njih prenočeval.

Sicer pa je v Izoli dopustovalo celo 681 tujih gostov in večinoma so bili videti zadovoljni, saj so imeli sonca več kot dovolj.

(TF)

JE IZOLA UMAZANA?

Sprehodite se po mestu, starem ali novem delu, in videli boste, da je vse, kar se lahko premika, zunaj, na soncu in na zraku ali v hladu, kakor komu ustreza. In videli boste tudi, da Izola sploh ni tako majhna in da nas je nenadoma veliko. Poletje pač. Premo sorazmerno s poletnim veseljem se večajo tudi dobre in slabe strani življenja: nekaterim izkupiček, drugim z avtomobili zabasane ulice in hrup, na tem seznamu pa se skoraj nujno znajdejo tudi smeti in umazanija. Čistoča in urejenost mesta sta odličnosti, ki jih po svetu prodajajo kot najvišjo turistično kategorijo, toda tudi letos se moramo sprizniti s tem, da smo od kakšne švicarske redoljubnosti in natančnosti ali avstrijske "poslihtanosti" še precej svetlobnih let daleč.

Ker nas je kar nekaj prebivalcev opozorilo na ponekod res skrajno "umazan" položaj, smo tehničnemu odgovornemu pri izolski Komunali, Martinu Podbrezniku, postavili nekaj konkretnih vprašanj. Začeli smo kar s temeljnimi: "Je Izola umazana?"

"To je odvisno od kriterijev", je dejal. "Če jemljemo Izolo kot turistično izpostavljeno mesto, je treba reči, da je umazana. Če na drugi strani pogledamo možnosti, ki jih ima in službo, kakršna je zadolžena za čiščenje, je opravljeno delo primerno in je vsaj del mesta, ki ga uspemo čistiti, res čist."

"Kateri del Izole pa ni čiščen?"

"Pri pometanju cest in ulic imamo več kategorij. Redno čistimo prvo, to je center mesta in trge, dvakrat tedensko ulice z roba mesta, ki sodijo v drugo kategorijo, primestna naselja (Livade, Jagodje in Industrijsko cono) pa le enkrat tedensko oziroma v skladu z možnostmi. Denarja imamo le za 5 metačev, dobimo pa ga iz občinskega proračuna."

"Pa je težko dobiti ljudi, ki so pripravljene pometati ulice?"

"Ne, ni jih problem dobiti, če jih ustrezno plačaš. Problem je v tem, da se nam prav za to dejavnost proračun iz leta v leto zmanjšuje. Letos smo dobili celo nominalno manj denarja kot lani."

"Smem vedeti, koliko vas stane en pometaj?"

"574 tolarjev na uro oziroma 101 tisoč bruto tolarjev za ves mesec."

"Ste poskušali z javnimi deli?"

"Ne, nismo poskušali, razen čiščenja morja,

s čimer se ukvarja Hidro."

"Rekli ste, da so nekateri deli Izole bolj umazani kot drugi. Je redkost pometanja edini problem?"

"Če vzamemo Livade, ki so najbolj kričeč primer, je treba povedati, da gre za novo naselje, da prihajajo stanovalci od vsepovsod in da je veliko otrok. Navade teh ljudi so zelo različne in naselje ni zaživelo kot stanovanjska skupnost, kakršne funkcionirajo v mestu. Zanje je značilen ignorantski odnos stanovalcev do okolja. O njem razmišljajo kot o prostoru, ki se jih ne tiče, nova zakonodaja, ki nalaga nov način upravljanja v blokih in v naselju, pa še ni prišla v prakso."

"V Livadah so zabojniki za smeti vedno prepolni, pa še odprti povrhu, njih okolica pa pravo malo smetišče. Zakaj jih v kriznih časih ni več?"

"Menimo, da je zabojnikov dovolj. Problem je, kako jih ljudje polnijo. Vanje mečejo vsakršno embalažo (tudi lesene zaboje in kartonaste skatle, ki tja ne sodijo), polnijo jih tako, da so le navidezno polni, v resnici je v njih še ogromno prostora. Potem odlagajo kar poleg zabojnikov, živali in otroci pa potem naredijo svoje. Zelo velik problem so tudi pomije. Ljudje se ne znajo navaditi na to, da bi pomij ne metali v zabojnike, temveč tja, kamor sodijo. Kaj se dogaja s tekočino, ki se pri tem steka na dno in iz zabojnika, ko se le-ta prazni, pa veste sami. Od tod tudi smrad, nad katerim se ljudje tako pritožujejo."

"Velik problem so v zvezi s tem tudi gostinci."

"Res je. Vse gostince smo obvestili, da morajo ribje odpadke upoštevati kot posebne odpadke, da jih morajo zbirati posebej in jih ne smejo odlagati v smeti. Ponudili smo jim tudi poseben odvoz, vendar so se odločili, da bodo to počeli sami. Seveda se zdaj dogovora ne držijo vsi in tako imamo kar nekaj kršiteljev, ki smo jih tudi že kaznovali. Rezultat neupoštevovanja dogovora pa je smrdeča tekočina, ki steče na cesto pri stresanju v komunalno vozilo ali celo curlja za njim, ko pelje po cesti."

"Še en problem je, za katerega ste zadolženi vi. To je košenje trave in urejanje zelenic. Tudi to vam ponekod ne gre od rok."

"Podobno je kot s pometanjem: zaradi vedno manjših sredstev se krčijo tudi urejene zelenice. Tudi tu ima prste vmes občina, ki

Si, quest'anno possiamo ben dirlo: tutti al mare... Rispetto all'anno scorso molte cose sono cambiate in meglio, alcune sono rimaste dov'erano, certe sono invece peggiorate. Se l'anno scorso, a causa della guerra in Slovenia il turismo aveva avuto la peggio, quest'anno possiamo ben dire che le spiagge di Isola sono piene, strapiene - forse meno gli alberghi. Sono piene anche perché non c'è più la mucillaggine che negli anni passati aveva flagellato la nostra riviera. Per molte persone dopo che la Croazia è diventata a tutti gli effetti "estero" e anche per coloro che non hanno i mezzi per andare in vacanza Isola è ridiventata un luogo di villeggiatura estiva, un luogo dove si può fare il bagno, visto che l'acqua è relativamente pulita.

Ricordo vent'anni fa quando si andava a fare il bagno ad esempio alla "spiaggia comunale" al faro. Rispetto a quel periodo non molto è cambiato. In sostanza le cose sono come due decenni fa. È cambiata soltanto la gente - ed è cambiata la parlata. Se prima si udivano lo sloveno e l'italiano e qua' e le altre lingue, anche ad esempio il tedesco o l'olandese, oggi si ha l'impressione che prevalgano le lingue (e la cultura o le culture) dei nostri vicini (vicini e meno vicini).

se je zavestno odločila za zmanjševanje sredstev. Sicer pa je letos stari del mesta dobro urejen, problem so znova Livade. Tudi tja bomo letos še prišli. Povedati pa moram, da imajo ljudje napačno predstavo o tem, kdo mora skrbeti za zeleno površino okrog stanovanjske hiše. Zelenica okrog bloka je funkcionalna površina, ki so jo dolžni vzdrževati stanovalci sami in ne Komunala. Veliko bolje je v Jagodju, kjer so ljudje navajeni urejati svojo okolico."

"Tako torej. Pomagati si bomo morali tudi sami. Imate kakšno optimistično misel za konec?"

"Napovem lahko, da je že vse pripravljeno za začetek sanacije izolskega smetišča. Nekaj denarja smo dobili tudi iz republiških ekoloških sredstev, tako da bomo v prvi fazi zanesljivo razširili spodnji del, uredili dovoze, prihodnje leto pa imamo v načrtu nakup stroja kompaktorja, ki tlači smeti in količino zmanjša na eno tretjino. Nevšečnosti, ki jih povzročata smetišča tako kmalu ne bo več."

O ločevanju odpadkov za zdaj ne vedo še nič natančnega, čeprav bodo nujni tudi dogovori o tem, saj bo to predpisala nova zakonodaja. Tudi Izola se bo zanesljivo vključila v slovenski program IKROS. Do tedaj in tudi od tedaj naprej pa bo najbolje, če za mesto nekoliko bolje skrbimo tudi sami. Upoštevajoč povedano, prav dobro vemo, kdo je krivec, da je Izola umazana. Eno potezo lahko naredi naša občinska vlada z nekoliko bolj premišljenim finansiranjem, drugo, prav nič manj pomembno, pa vsi, ki ustvarjamo smeti. Ne sprašujmo, zakaj je Izola umazana, temveč pometimo najprej pred svojim pragom.

NEVA ZAJC

GORAN BERTOK

V Insuli (Smrekarjeva 20, za tiste ki tega še ne veste) razstavlja umetniški fotograf (in več kot to) Goran Bertok. "Njegova dela so erotična, po obliki grobo erotična, vendar jih ne smerno mešati s pornografijo" je v katalogu ob razstavi zapisal vodja galerije Dejan Mehmedović. In res, v Bertokovih delih ni niti erotične topline, niti pretirane čustvenosti. So le liki, nekakšni kipi uokvirjeni v fotografijo. Ko se boste naveličali iznakažene narave ali odrešilnega ekspresionizma, pogledajte njegove slike. Videli boste, da je med črno in belo barvo še veliko odtenkov, ki plamenitijo duha.

Naj ob tem opozorimo še na eno fotografsko razstavo.

Domačinka Dora Benčič ima v prostorih Splošne banke Koper v Izoli razstavljenih nekaj svojih del z istrskimi motivi. Če ste ostali brez denarja, vas bodo vsaj njena dela rešila mučnih občutkov.

Nasploh so fotografi zadnje čase nekam "v modi". V Insuli so namreč pred kratkim imeli razstavo fotografij Zdravka Primožiča, v Koprju pa je istrske pejsaže razstavljal izolan Sergio Gobbo.

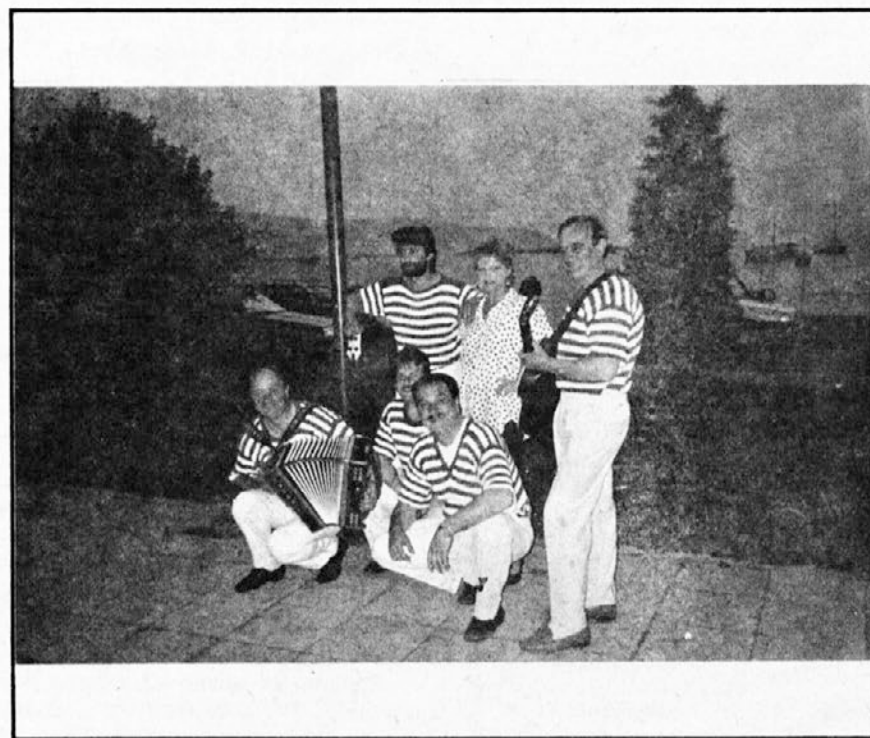
Pri Mandraču za jesen pripravljamo izdajo dveh knjig. Za prvo (25 let Faraonov) vabimo vse tiste, ki imate na podstrešju fotografije Faraonov ali njihove publike, da nam jih odstopite za objavo v knjigi. S kulturno skupnostjo pa se dogovarjamo za objavo knjižice poezij in fotografij Luciana Kleve.

That's all folks.

PRIMORSKI FANTJE+pupa

Saj jih poznate: Zaigraj solinar stari, Moj nonič in najnovejša, Bičerin, so uspešnice narodnozabavnega ansambla Primorski fantje. Ansambel, ki ga je pred 15-imi leti ustanovil Pino Vežnaver, eden najboljših harmonikarjev v Sloveniji. Lahko bi rekli, da so spremembe, ki so tudi v tej zvrsti glasbe nujne, kakovostno in tudi sicer vnesle v delo ansambla novo svežino, izvirnost in nov polet. Danes, tako pa je že tretje leto zapored, so Primorski fantje: Pino Vežnaver (harmonika), Bogdan Fras (bas kitara, vokal), Branko Bembič (ritem kitara, vokal), Ivica Vergan (vokalni solist), Ivan Fortuna (klaviatura, vokal), Bogdan Gerk (bobni, vokal). Gre torej za glasbenike, ki so svojo glasbeno pot začeli v drugih skupinah in ki radi povedo, da so se ujeli. Da je temu tako, so govorijo priznanja in topli aplavzi obiskovalcev njihovih nastopov pa tudi pogosto predvajanje njihovih pesmi na radiu. In če smo že pri obiskovalcih, ne gre zanemariti prve nagrade za najboljšo izvedbo na letošnjem števerjanskem festivalu narodno zabavne glasbe za skladbo Bičerin (avtor glasbe in teksta je Ivica Vergan). Sicer pa je skupina, ki si utira pot na Primorskem, v notranjosti Slovenije in v zamejstvu, z izdajo dveh kaset in z nastopi v oddajah TV Slovenija že opozorila nase. Nedavno vabilo slovenske izseljeniške matice za novoletno turnejo v Avstraliji, ki se mu primorski fantje ne bodo odrekli, pa je zagotovo še dodatna motivacija za ansambel, ki v svojih pesmih tako doživeto beleži trenutke iz življenja in dela primorskega človeka.

KULTURNIŠKI DROBIŽ

3. EX-TEMPORE, ki smo ga (skupaj z neutrudljivim Danilom Drogenikom, organizirali ob ribiškem prazniku ni uspel. Na vabila se niso odzvali znani in uveljavljeni likovniki, vabila amaterjem pa so ob vsem kažinu ostala v našem predalu. Dogodek bomo seveda ponovili.

Ljubljanska skupina Angel Heart je pri Manziolijevi palači izolskim glasbenikom pokazala, kako je treba igrati pravo glasbo. Odlično petje, izvrstni aranžmaji in uigran nastop jih peljeta izpod Alp naravnost v svet.

Zahvaljujemo se ZKO-ju za izposojene monitorje in Danilotu za nesebično pomoč. Da o Gorastu, spiritsih in Elvisu sploh ne govorimo.

Če morda ne veste:

FARAONI SO ZMAGALI NA LETOŠNJIH MELODIJAH MORJA IN SONCA. Avtor glasbe in teksta je Enco, lahko pa čestitate kateremukoli od njih.

Obnovljeni KROG je poslikal BORIS BENČIČ. Super.

MANDRAČEVA FEŠTA 92

nedelja 20. september

alka, pandula, balinanje rekreacijski pohod okoli Izole, teniški turnir za lovoriko Mandrača (nagradni sklad 1 USD) srečolov

ENI NOVI KLINCI

(Night Spirits, Sindrome itd.)

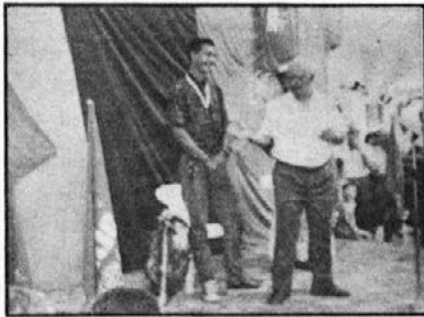
ZGODOVINSKI KONCERT "25 LET FARAONOV"

nastop legendarnih: Nelfi Depanger, Stojan Družina, Črto Janovsky, Gianni Colori, Marjan Maliković, Tulijo Furlanič in najnovejša zasedba z gosti: Oliver Dragojevič, Tomaž Domicelj, Benč. Light show- Gobbo, producent. Marijan Starc

Ob tej priložnosti bomo natisnili posebne spominske majice in izdali knjigo o Faraonih.

zaradi omejene naklade sprejemamo rezervacije za majice in knjige na Mandraču in na tel./fax. 61-139

SVETOVNI ERIK JE DOMA

Od sobote zvečer, ko je prišla vest o zmagi Erika Tula na svetovnem mladinskem veslaškem prvenstvu v Montrealu (Kanada) je bilo v Izoli, posebej pa med ljubitelji športa čutiti nekakšno praznično razpoloženje. Kako tudi ne, saj je Izola po letu 1928, ko je četverec s krmarjem osvojil prvenstvo in olimpijsko zmago, dobila prvega svetovnega prvaka in enega prvih v novi državi Sloveniji.

In če se v športu dogaja, da so eni ob uspehu nekega tekmovalca zadovoljni, drugi pa zavistni za Tula velja, da so bili njegovega uspeha veseli prav vsi: od vodstva kluba do sotekmovalcev, od občinskih funkcionarjev do zadnjega Izolana. Zato nas je tudi toliko prišlo na njegov sprejem, ki se je po izolsko iztekel v piknik do jutra.

Priprave pa so so začele že v nedeljo, ko je Marino Domj, član uprave in predstavnik Adriatica, ki je sploh omogočil Erikovo sodelovanje na prvenstvu, je vrtel telefone, se dogovarjal za letalski prevoz iz Dunaja do Portoroža, potem so se na sestanku uprave dogovorili še o sprejemu v Izoli. Na uredništvu smo rade volje dali "eno roko", pomagal pa nam je še Igor Božeglav z drugimi veslači in pripravil še kratek "kulturno zabavni program".

V sredo je šlo že zares. Transparenti gor, zastave na drogove, čoln na klubski kombi, kolona vozil proti Portorožu, prihod letala, pa nazaj proti Izoli, voznja s kočijo in lipčanci Marina Pucerja, prihod pred manziolijevo palačo, govori, darila, vskliki, potem odhod do pomola, voznja proti klubu, fešta in končno spanec.

Pa še malo podrobnosti:

Iz Dunaja sta se Erik in njegov trener prepeljala s Cesno, ki jo je pilotiral

Boris Možina in ko so se bližali pristanku so ga prepričali, da je nad Izolo preletel v nizkem letu, takorekoč nad domačimi strehami. Na letališču v Sečovljah so ju pričakali veslači in navijači, predsednik kluba, Marko Borse pa mu je v imenu kluba izrekel prvo dobrodošlico. Sledila je voznja do Izole, na poti pa pozdravi mimoidočih, ki so presenetljivo hitro spoznali za kakšen dogodek gre.

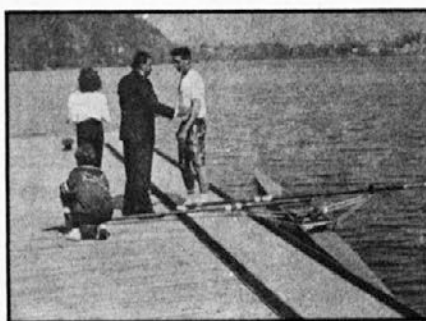
Na glavnem križišču se je Marino mučil z nemirnimi lipčanci a so le preživeli čakanje v množici in ob zvokih pihalnega orkestra je povorka s kočijo krenila proti mandraču. Pri manziolijevi palači se je zbralo več kot 1000 ljudi, ki so navdušeno pozdravili šampiona in trenerja. Župan Zvonko Grahek je Eriku izročil sliko Toma Vrana in kipec Viktorije (kopijo kipca, ki so ga izkopal v San Simonu), podpredsednik skupščine Gianfranco Siljan pa je sliko izročil trenerju Vladu Krulčiču. Sledil je še govor Slobodana Radujka, predsednika veslaške zveze, ki je med drugim povedal, da so veslači novi državi dali že marsikaj in da je zdaj čas, da tudi država da nekaj malega njim.

Predstavniki radia Morje so obema uspešnima Izolanoma izročili veliko torto, Mandrač pa velik piškot, ki ga je spekla naša Marija.

Za presenečenje so poskrbeli še veslači, ki so jima najprej odpeli pozdravno pesem, Igor Božeglav pa je ob spremljavi plesalk Stasje Mehora odpel še kratko zbadljivo na njun račun.

O tem, kako je bilo potem v veslaškem klubu pa sploh ni treba govoriti. Ko nastaja ta članek je četrtek, ura nekaj po deseti in slavljenec še ni na spregled. Torej si lahko mislite, kako je bilo.

BRAVO !

Belvedur Izola je po dveh kolih nogometnega prvenstva v sredini lestvice z eno nesrečno izgubljen točko doma in eno nesrečno izgubljen v gosteh. Poročila iz Murske Sobote so zelo pohvalna o igri Izolanove, domača tekma pa je bila pod povprečjem lanskega prvenstva. Res se je prvenstvo šele začelo in ekipa še ni uigrana, vendar učinek precej spominja na koprskega, od koder so tudi prišle okrepitev izolskega moštva. Res je, da je ekipa mlada, a so v prvi tekmi zatajili predvsem izkušeni igralci. Prijetno je presenetil mladi Gregorič, igro je precej pozivil Čuček. Drugi pa so delovali tako prestrašeno, kot da bi igrali z Benfico. Ta je imela na trening tekmi z Realom 60.000 gledalcev. Kako prestrašeni bodo šele tam.

BO MARJONU USPELO ?

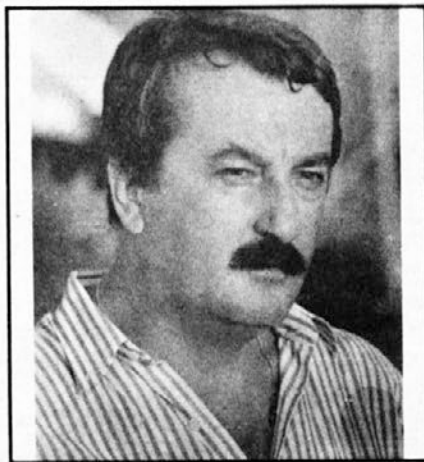

Foto: D. Novakovič

Glede na prikazano igro koprskih okrepitev bo potrebno veliko truda za doseganje odmevnejših rezultatov v prvenstvu. Brez hitrega napada in bolj organizirane obrambe, se Belvedurju obeta prava katastrofa proti Benfici v Lizboni. Za Izolo je vsekakor pomembno, da do nastopa v Lizboni uigra svoje moštvo in da med obstoječimi igralci najde nekoga, ki bo sposoben povezati igro svojega moštva. Izola je izgubila najperspektivnejšega igralca, ki je odšel v SCT Olimpijo in s tem se je klub verjetno odrekel tretjemu mestu v tej sezoni.

Kolikor poznamo trenerja Marjona, upravo z Vinkom Gregoričem na čelu in glavnega sponzorja Nevja Triparja vemo, da so sposobni uresničiti mnoge cilje in razrešiti težave, ki jih ni malo (premijski igralcem, investicija v tribune itd.). Tudi glede gradnje tribun pravijo, da jim bo uspelo, čeprav igrišče zaenkrat spominja na gradbišče - "evropska" je le ograja.

K celostni predstavitvi tekme z Benfico vsekakor sodijo tudi RIBARI, ki s svojim zagnanim navijanjem ustvarijo pravo športno vzdušje. Tega na prvi prvenstveni tekmi ni bilo in zato je bilo razpoloženje na tribunah precej komorno. Slišati je, da dogovora pred novo sezono med upravo in Ribari še ni bilo. Škoda bi bilo, če teh stvari ne bi uredili do vsaj do tekme z Benfico in ustrezno rešili tudi vprašanje visoke vstopnine. Zaenkrat so se v klubu odločili za ceno 2.500 SIT, kar je sicer evropsko sprejemljiva, izolsko pa nedosegljiva cena.

Vodstvo kluba oziroma Belturs organizira tudi prevoz na tekmo v Lizbono z letalom (800 DEM) in avtobusom (cca.400 DEM). Prijave sprejemajo tudi v klubu.

GOOD LUCK, BELVEDUR IZOLA!

Ilesmina

Salon pohištva
Ljubljanska 3, Izola
Tel 066/62-520

ODPRTO
od 8.00 do 12.00
od 16.0 do 19.00
sobota od 8. do 12. ure

Obiščite salon pohištva v Izoli in se prepričajte o ugodnostih nakupa pri nas

predsobe,
kuhinje, jedilnice,
mize in stoli, sedežne
garniture, dnevne sobe,
spalnice, otroške sobe,
kopalnice, vrtno
garniture, bela tehnika
svetila

KREDITI!
Plačilo s 3 čeki brez
obresti
Brezobrestni kredit
na 3 obroke

In ostalo stanovanjsko
opremo priznanih
proizvajalcev

Cestni bodoči morilci so še naprej na delu. Med najbolj borbenimi so naši mladi sosede z rdečo Alfo goriške registracije in celo en 126 se sili z ročno v ovinke. Potem je tu bel Golf polly (Kp- F5-152), ki rad vozi skozi rdečo, pa znani Izolan z rdečim 127 in spet klinci s pretpotopnim Opel Rekordom. Reši se, kdor se more.

Električar Valdi je povedal tisti klasični DA. To seveda ni vplivalo na osvetlitev Izole med ribiškim praznikom.

Prve dni avgusta je bila Izola skoraj brez vlade. Če bi odšel na dopust še Herbst bi funkcije morala prevzeti katera od tajnic.

Občani so se spet jezili, da lipčanci Marina Pucerja ob vsakem prihodu v mesto pustijo za seboj cele kupe dišečih potic. Marino pa pravi, da ga v Izoli dovolj serjemo tudi brez njegovih konj.

Dvoboj Fredi:sosedje se nadaljuje. Bolj kot sosede zbirajo podpise, večje ansamble vabi Fredi pred svojo gostilno. Če bo šlo tako naprej bo moral kmalu povabiti celo filharmonijo.

Težave s sosedi ima tudi Vida, čeprav pripravlja dobre pizze in je njen vrt eno redkih zatočišč pred turistično gnečo. Ima pač smolo, da je bilo sosedom lepše prej, ko so imeli pod okni smetišče, kot zdaj, ko jim diši po pizzi in čevapčičih.

Tudi Lonka ima nenehne težave s sosedi. Problem je v tem, da sosede niso gluhi, čeprav se jim včasih ob gledanju večernega filma zazdi, da so (gluhi namreč).

Delavce Komunalnega podjetja iskreno prosimo, da nehajo odvažati smeti. Vsakič ko se odpravijo na to akcijo je mesto še bolj nastlano kot prej, da ne govorimo o tem, kako smrdi vsenaokrog.

Pohorje, 30.7.92

Sveže, gozdne, z borovnicami
Obložene pozdrave vsem skupaj
v tropski Izoli pošiljamo
udeleženci izmene izolske
kolonije na Hočkem Pohorju

"TOVARIŠICE" or "GOSTE"
PREŠOLSKI IN ŠOLSKI OTEČI
vse družine iz slovenske
oblasti
vse družine iz slovenske
oblasti

Mnogi ste nam pisali s počitnic, kot da bi radi zezali tiste, ki nismo šli nikamor. Vseeno hvala, da ste se nas spomnili. Drugič povejte kam greste, pa Varn bomo pisali tudi mi. V dokaz objavljamo pozdrave Mirana Žlogarja iz Anglije, kjer je bil na nogometnem seminarju, mladinske ekipe Belvedur Izola, ki je vadila v Tolminu in udeležencev III. izmene izolske kolonije na Hočkem Pohorju.

5. in 6. septembra

bo Izola v znamenju namiznega tenisa. V športni dvorani bo namreč veliki turnir alpskih dežel z udeležbo blizu 150 pingponkašev. Sodelovale bodo tudi kompletne reprezentance vseh treh dežel: Avstrije, Italije in Slovenije.

V športni dvorani bo 10 miz, organizatorji (NTK Arrigoni) pa obetajo lepe boje in prvovrstne športne užitke. Bomo videli, kajne?

Šolsko leto se neizogibno približuje. Če so bili šolarjem še pred tremi meseci dnevi predolgi so zdaj prekratki. Prekratke so tudi denarnice iz katerih kar puhti denar za zvezke in knjige. Naša šola je res zastoja a ne zaradi cen.

V spomin na konec lanskega šolskega leta pa ta slika dveh zadovoljnih "kuharic" s prireditve Dan odprtih vrat, ki je pokazala, da bi se iz te šole le dalo kaj narediti.

roza akule

Odkar so se nekateri izolski nogometaši malo bolj posvetili nasprotnemu spolu se zdi, kot da nimajo več prave koncentracije. Perkat bolj pogosto prebira Primorske novice, Tosič redno kupuje v Elanu, Ružnič še izbira. In to naj bo čvrsta obramba?

V primerjavi z obdobjem izpred nekaj let je na občini Izola zdaj pravi dolgčas. Celotisti vic o obrti zdaj nima nobene teže.

Nekaj starejših playbojev se redi. Pa menda ja niso obupali nad mladostjo pri štiridesetih in se vrgli v srednja leta?

Foto: ART FOTO

Naši "Kolumbi" so že slavni, čeprav se še niso odvezali od carinskega pomola. Tako-le so se slikali na "fešti", ko so jih pozdravili celo ministri in slovenski ambasador v ZDA. Po reklamah sodeč jim cigaret na poti ne bo zmanjkalo, gotovo pa bodo pogrešali Danilota, Bariero in Ribiča. In kaj počnejo te dneve? EOLovca se držita nenehno skupaj (training neizogibne bližine), ekipa s Kraljice morja pa piše Drnovsku še za kakšen tolar. Poslanec Jug je obljubil, da je vlada načelno za. Zezne jih lahko le suša. Tista v Prekmurju, ne na Atlantiku.

PARKING MADONA

V teh dneh, ko je Izola polna turistov in avtomobilov, lahko marsikje opazujemo, kako se obnašajo prišleki in kako reagirajo domačini. Morda najlepšo sliko lahko dobimo ob vikendih za cerkvijo in na cesti, ki vodi do plaz desno od svetilnika. Nabere se toliko avtomobilov, da še pešci težko hodijo, da niti ne pomislim, kaj bi bilo, če bi kaj zagorelo ali če bi se kdo poškodoval.

Torej, kadar grem na plažo ali kadar se vracam domov, lahko na avtomobilih, ki zapirajo prehode, ali onemogočajo drugim promet, preberem najrazličnejša sporočila kot n.pr.: "IZGINI PRASEC", "TAKO NE BI PARKIRAL NITI OSEL, ČE BI IMEL AVTO", "PROSIM, DRUGIČ MI PUSTITE VSAJ PROST IZHOD", "TAKO SE NE PARKIRA", "PROSIM PUSTITE PROST PREHOD" itd. itd. Verjetno pa je bilo najlepše sporočilo tole: V kotu ob cerkvi je bil parkiran avtomobil, takoj za njim še en drug in še tretji ob strani, tako, da se niti teoretično ne bi mogel premakniti s tistega mesta. No in višek: na avtomobilu, ki ga je tudi stransko zaprl je bil listek: "VRNEM SE OB 18.00" in zraven še en listek: "JAZ TUDI..." Žal nisem mogel biti tam ob 18.00, da bi videl veselo snidenje šoferjev.

V prvih dneh drugega tedna avgusta pa so na bivšem igrišču med Trubarjevo in Aškerčovo ulico nerazodni šoferji ponoči popolnoma blokirali izhod na Kosovelovo ulico. Na tem bivšem igrišču (trenutno je zaradi gradbenih del v bližini to bolj gradbišče) so kar trije avtomobili, ki stojijo tam mesece in mesece: dva bela "fička" Kp 184-391 in Kp 165-633 ter rdeča "katrca" Kp 170-937. Če že lastniki teh tako rekoč opuščenih vozil nimajo zadostne vesti, da sami uredijo stvari, naj vsaj ustrezne občinske službe uredijo stvari. In tudi ne bi bilo slabo, če bi kdo pogledal, kaj vse je za cerkvijo (tam, kjer so nekoč že izvedli učinkovito akcijo odvoza razbitin in prikolic).

A. Šumenjak

PS. Pred objavo članka je so iz parkirišča že odstranili prvoimenovanega fička. Morda pa prva lastovka prinaša pomlad?

VO.

DOMA JE HOME

Fani in Peter Natlačen, zakonca iz Melburna v Avstraliji, sicer doma iz Zgorja pri Pivki in Orehka, sta se tudi letos odločila, da počitnice preživita v Sloveniji. V 32-ih letih, odkar sta si za novo domovino izbrala Avstralijo, sta bila doma že 6 krat in kot sama pravita je srečanje s Slovenijo, domačimi in številnimi prijatelji vsakokrat izjemno doživetje. Z avstralskima izseljencema smo se srečali v izolskem gostinskem šolskem centru, kjer so ob zvokih Vežnajre-ve harmonike, obudili spomine na čase, ko so morali s trebuhom za kruhom v širni svet. Danes, pripoveduje Fani, potrebe po ekonomski emigraciji, vsaj v Sloveniji ne bi smelo biti. O tem sem spregovorila v klubu Jadran v Melburnu, kjer smo Slovenci ob minulih dogodkih v matični domovini bili ponosni, da smo Slovenci. Peter, do nedavne-

ga podpredsednik slovenskega kluba Jadran pa dodaja, da smo z državnostjo dobili nove možnosti za hitrejši razvoj in uveljavljanje Slovenije v svetu.

Tudi v Avstraliji bi ne bilo mogoče uspeti brez truda, samoiniciative in dela - te lastnosti pa so Slovencem v krvi. In kako preživljata zakonca Natlačen dopustniške dni. Lahko bi rekli kar naporno, saj vedno zmanjkuje časa za ogled še tega in onega. Fani je ob koncu pogovora dejala, da smo tudi v Izoli naredili korak naprej, da pa bi morali varovati slovensko morje pred zaspavanjem. In še predno sem nevsakdanjima gostoma zaželel prijetne počitnice, me je Fani presenetila s slovenskim potnim listom, ki kot je dejala, na stežaj in brez zapletov odpira vrata v svet.

Vlado Ostrouška

DVIGA PLAMEN SE IZ...

Tudi letos so izolski taborniki niso izneverili tradiciji organiziranega letovanja članov, pa tudi simpatizerjev. 35. tabor so tokrat organizirali v Kamniški Bistrici in reči moram, da si lepšega kraja v tej poletni vročini niso mogli izbrati.

Platneni šotori globoko pod kamniškimi vršaci, v neposredni bližini mrzle reke, ki nosi ime po kraju letovanja so name, pa tudi na zasebnega avtobusnega prevoznika Branka Klemenčiča, s katerim sva sva se ob koncu taborjenja odpravila po tabornike, naredili izjemen vtis. Kako tudi ne, saj je bila temperatura v Kamniški Bistrici za dobrih 10 stopinj nižja kot doma. Po kratkem sprehodu mimo stoletnih jelk, sva prišla na jaso, kjer so taborniki, v drugi izmeni jih je bilo le 37, pripravili vse potrebno za povratek.

(NE)PITNE VODE JE DOVOLJ

Medtem ko pišem priteka iz domače pipe mlečno bela voda, pred dnevi pa so si sosedje kopalno kad napolnili z rjavkasto tekočino. Kdo ve kaj dodajajo tej naši, običajno čisti in okusni vodi, zdaj, ko naj bi v sečoveljskem napajališču, ki oskrbuje z vodo tudi Izolo, našli nekaj, kar v vodi ne bi smelo biti. Pristojni ljudje so sredi dela, podatkov pa do odaje članka še ni. To, nič kaj prijetno dejstvo pa vsaj malo olajša vest, da je vode v Rižanskem vodovodu dovolj in da je oskrba nemotena. Tako naj bi tudi ostalo, pa čeprav se bo suho vreme še nadaljevalo. Neljubih omejitev, ki se jih tudi Izolani spominjamo iz prejšnjih let tokrat ne bo, zagotavljajo odgovorni. Naložbe v vodooskrbo se obrestujejo. Med Koprom in Izolo je dograjen vzporedni cevovod na katerem bodo ta mesec odpravili zadnje pomanjkljivosti, ugotovljene ob tehničnem prevzemu. Večje porabe zaradi številnih turistov ni čuditi, saj sta za dodatne potrebe Portoroža in Izole zgrajena rezervoarja s po 4.000 kubičnimi metri vode. Pa še o ceni. Znano je, da plačujemo porabniki življenske tekočine iz Rižanskega vodovoda eno najvišjih cen vode v Sloveniji. Avgusta podražitev ne bo, kasneje pa... Mirjam Muženič

PS.

Tik pred tiskanjem Mandrača smo le dobili težko pričakovano obvestilo, da je voda spet neoporečna. Do oporečnosti vode je prišlo zaradi nevednosti ali boljše brezbrzičnosti lastnika domačih živali, katerim je mirno dovoljeval opravljanje potreb kar nad zajetjem pitne vode.

In kako so se Izolani počutili na taborjenju? Vsi po vrsti so zatrjevali, da je 14 dni prehitro minilo, da je bilo vse O.K. in da se bodo prihodnje leto ponovno udeležili organiziranega taborjenja. Nekoliko manj je bil s taborjenjem zadovoljen Bruno Kodarin, sicer starešina in ekonom obnem. Pa ne zaradi samega taborjenja. Ob spoznanju, da je zanimanje za takšno obliko preživljanja prostega časa v letošnjem letu skromnejše od preteklih let, ni moč čez noč prežvečiti, nam je ob obisku dejal izkušeni starešina. "Če smo imeli v prvi izmeni 60 klubovcev mi nikakor ne gre v glavo, da smo v drugi izmeni zatajili in da ni bilo zanimaja za tretjo." Kakorkoli že, vzrokov za slabši obisk ne gre iskati v manjši priljubljenosti taborništvu v izolski občini, saj sodi izolski odred Jadranskih stražarjev med najbolj dejavne na Obali. Razlog za skromni obisk je treba iskati v premajhni propagandi samega taborjenja v občini. Skromno vabilo na oglasni deski je vsekakor premalo. Obvestilo, denimo v Mandraču, najbolj branemu lokalnem listu v občini, bi zagotovo pomenilo večji obisk. Za letos je sicer že prepozno. Ni pa prepozno ob načrtovanju novega taborjenja. Poletni vročini je moč uteči tudi s taborjenjem ob vznožju gozdov in v dobri družbi. Tě pa pri tabornikih ne manjka.

PREDZADNJE VESTI

Končno smo odkrili vse nagrajence našega nagradnega literarnega natečaja. Zdaj bomo končno lahko podelili tudi zaslužene nagrade. Dobili jih bodo na Mandračevi fešti, 20. septembra, v naslednji številki pa bomo že objavili prvo nagrajeno zgodbo.

Med tiskanjem časopisa smo odkrili, da sta jadrnici EOL in HIT že odpoteli na pot proti Ameriki. Darku Milavcu (Eol) je tako uspel veliki met, da se je po dveh mesecih bonace in vročine odpravil na pot točno v soboto, ko je divjala nevihta z ribiškega praznika. Na barki je bil menda tudi Zoran Thaler, namestnik zunanjega ministra, ki bo tako končno prišel v tujino.

Izvedeli smo, da smo ostali brez našega izolskega župnika, ki si je zaželel malo spremembe in je odšel na službovanje v Ilirsko Bistrico. Ker ta kraj poznamo verjamemo, da je za to odločitev imel tehtne razloge.

Z veseljem oznanjamo, da smo z radiom Morje vzpostavili bližnja srečanja tretje vrste in da smo oboji preživeli. Če bo šlo tako naprej bomo kmalu uspešnejši kot londonska konferenca o Jugoslaviji.

V hotelu Marina zanimivo rešujejo svoje kadrovske težave. Najprej so bili natakariji tudi receptorji, pa so bili rezultati katastrofalni. Zdaj so receptorje namestili tudi kot natakarije in stvar bolje funkcionira.

Na občini ta teden še divja kadrovska suša. Če imate kaj pametnega opraviti raje počakajte do naslednjega tedna, ko se bo končal občinski feragosto.

Na nesojenem parkirišču pred ladjedelnico se je pojavila majhna ograja in velika tabla z napisom Ladjedelnica Izola. Ker pametnejše razlage ni slutimo, da gre za prefinjen način dokazovanja, čigava last je tisto zemljišče.

Ob in na Parku spominov se je pred 14-timi dnevi naselil STUNT CARS cirkus. Za njimi je ostal popoln nered in pohojen ter izvožen del parka, ki je tako tudi praktično opravičil ime - Park spominov. Pokojni v neposredni bližini menda niso protestirali, zato pa so živi tam naokrog opozorili na to, da jim ni jasno, kdo daje dovoljenja za takšne svinjarije.

To soboto bo Demokrati forum izkoristil "naš" plac pri manziolijevi palači in pripravil tombolo za Izolane in tiste, ki se tako počutijo. Informacijo dajemo zgolj zato, da nam z enim samim zamahom ne bi pokvarili trimesečnega uspešnega dela. Pridite in jim poberite vse nagrade. Haugh.

V prve razrede izolske osnovne šole Vojke Šmuc se je, po dolgem času, vpisalo manj učencev kot prejšnja leta. Sicer pa se pouk začne v torek 1. septembra.

Končno smo se usposobili tudi za barvni tisk. Če zaupate našim idejam pridite, da vam naredimo propagandno gradivo ob katerem bodo zardevali - pri konkurenci.

MANDRAČ-14 DNEVNIK
KS OBČINE IZOLA
Založnik: GRAFFIT d.o.o.
Naslov: Veliki trg 1, Izola
Odg.urednik: D. Mislej
Uredništvo: Neva Zajc, Vlado Ostrouška, Gianfranco Siljan, Mirjam Muženič, Nataša Benčič Jelačin, Andrej Šumenjak, Danilo Markočič
Preds. čas. sveta: Zorka Sosič
Oblikovanje: Davorin Marc
Fotostavek: GRAFFIT d.o.o.
Tisk: Tiskarna Piran
Cena: 0 SIT, naklada 6000 izv.

Poletja še ni konec in še vedno vas žejja ob teh soparnih dneh.

Osvežitve napitke imamo v našem velikem grosističnem skladišču, lahko pa jih, po ugodnih cenah, kupite tudi za dom.

diskont

GROSIST
BAJT MILOVAN
Izola, Dantejeva 2
Tel. 62-721

FOTOLABORATORIJ

HOTEL DELFIN
Tornažičeva 10, Izola
Tel. (066) 63-552
int. 392

Potrebujete nove osebne dokumente, vizitke, reklamne fotografije...
Vrhunskie barvne fotografije izdelamo v eni uri.
Seveda pa znamo poskrbeti tudi za vaše fotografske spomine.
S sodobno tehniko smo še boljši

NIK d.o.o.

Piran, Tomšičeva 43
DUTY

FREE SHOP

ZELO UGODNA PONUDBA

JEANS

URE PRIZNANIH
PROIZVAJALCEV
DRUGO IZBRANO BLAGO
za goste iz tujine

• OLJKA •
T & R Černeka

SADJE ZELENJAVA
ŽIVILA BOMBONIERA

PRI NAS SE CELO SADJE
PRIPRAVI NA VAŠ NAKUP
Posebna ponudba:
sadni sladoled

Dantejeva 2, Izola
Tel. 61-189

NOVO-NOVO-NOVO-NOVO
BONBONIERA

VERONIKA

v Izoli, Ljubljanska 43

BONBONIERE IZ UVOZA,
ÖOKOLATINI, BONBONI,
KAVA, SLADOLEDNE TORTE

POSEBNA PONUDBA:

KONFETI ZA KRST, BIRMO,
OBHAJILO, POROKO
FIGURICE IZ PORCELANA,
DARILNI DODATKI

Vsak dan od 8-12.
In od 16-21. ure

FOTOGRAFIJE ZA TO ŠTEVILKO SO PRISPEVALI:
DANIJEL NOVAKOVIČ (Primorske novice)- naslovni fotografiji in športna stran, ART FOTO - jadranci po kolumbovi poti, MARIJA - sprejem veslačev, TOMI in PEČO (raje ne povemo katere). Z razvijanjem fotografij so nam pomagali: FOTO RIO in ART FOTO.
ILUSTRACIJA PAJKA je delo ak. kiparja ERIKA LOVKA

Bravo ERIK

Adriatic
zavarovalna družba d.d.
assicurazioni s.p.a.

ZLATA MEDALJA
Svetovno mladinsko prvenstvo
veslanje - enojec
MONTREAL-August 1992

in VESNA

BRONASTA MEDALJA
Evropsko mladinsko prvenstvo
jadranje - Evropa
LE HAVRE - Julij 1992

PRIMORSKA HRANILNICA
FIBA

IL MANDRACCHIO